

slaw, 29. Kowalski Gustaw, 30. Krzemiński Julian, 31. Kubasik Bronisław, 32. Kubasik Henryk, 33. Kulik Bolesław, 34. Kurek Marcin, 35. Kuś Franciszek, 36. Leśniewski Wincenty, 37. Macuga Marcin, 38. Marek Antoni, 39. Mazur Mieczysław, 40. Mazur Stanisław, 41. Michalak Feliks, 42. Mikula Florian, 43. Molenda Błażej, 44. Niezgoda Edward, 45. Nowak Józef, 46. Olkusi Jan, 47. Pasternak Stanisław, 48. Polak Franciszek, 49. Przesmycki Bolesław, 50. Przybyłek Józef, 51. Ryszka Leon, 52. Scigaj Stanisław, 53. Serwa Stanisław, 54. Serwa Stanisław, 55. Siejka Andrzej, 56. Skurezyński Wincenty, 57. Siaboszewski Józef, 58. Słaby Stanisław, 59. Słonka Franciszek, 60. Starzykowski Józef, 61. Staszko Grzegorz, 62. Strzelec Bronisław, 63. Szopa Jan, 64. Wajdzik Józef, 65. Wasik Ignacy, 66. Wower Bronisław, 67. Wower Stanisław, 68. Wójcik Andrzej, 69. Zapala Jan, 70. Zawadzki Marian.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Bierut

712.

Nr 4/145/50

## POSTANOWIENIE O ODZNACZENIU

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.)

Dnia 1 maja 1950 r.

Warszawa

Na wniosek Ministra Górnictwa — za pięcioletnią, nienaganną i nieprzerwaną pracę pod ziemią — odznaczeni zostają następujący pracownicy kopalń węgla:

## BRĄZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. Adamus Stefan, 2. Badocha Wojciech, 3. Banaś Piotr, 4. Barański Marcin, 5. Bosak Franciszek, 6. Bubel Stanisław, 7. Buczek Władysław, 8. Buła Stanisław, 9. Bysiecki Bolesław, 10. Chruściel Leon, 11. Chyży Wincenty, 12. Czopik Adam, 13. Dyraga Józef, 14. Dziedzic Franciszek, 15. Dzióbek Ignacy, 16. Dziubiński Kazimierz, 17. Filipczyk Stanisław, 18. Gaura Wojciech, 19. Gawron Alojzy, 20. Głowacki Leon, 21. Głowacz Józef, 22. Gocya Jan, 23. Goniewicz Stefan, 24. Górniak Stanisław, 25. Gradzik Józef, 26. Grząś Ignacy, 27. Jakubczyk Tomasz, 28. Janczarski Stanisław, 29. Jasiński Antoni, 30. Kamiński Paweł, 31. Kantorski Jan, 32. Karbowniczek Jan, 33. Kobylec Wojciech, 34. Kosałka Bolesław, 35. Kotyza Andrzej, 36. Kozdrój Adam, 37. Krawczyk Andrzej, 38. Krupski Franciszek, 39. Lach Kazimierz, 40. Lech Józef, 41. Lesiowski Antoni, 42. Liberek Jakub, 43. Lłpiec Władysław, 44. Liwocha Marcin, 45. Liwocha Mieczysław, 46. Maj Onufry, 47. Marzec Andrzej, 48. Mączka Ignacy, 49. Michalec Łukasz, 50. Miodek Stanisław, 51. Miszał Józef, 52. Muś Stanisław, 53. Mysiek Franciszek, 54. Nawrot Wawrzyniec, 55. Nobis Franciszek, 56. Okrajni Józef, 57. Paczyński Józef, 58. Panek Aleksander, 59. Pasternak Franciszek, 60. Pasternak Mikołaj, 61. Pawęzowski Stanisław, 62. Pawlus Stefan, 63. Piątek Piotr, 64. Piotrowski Zygmunt, 65. Polewski Józef, 66. Pyżowski Franciszek, 67. Ruciński Michał, 68. Siola Jan, 69. Smoleń Michał, 70. Sokół Błażej, 71. Sołtyk Jan, 72. Sołtyk Szymon, 73. Szkoc Józef, 74. Szrek Tadeusz, 75. Szydło Wawrzyniec, 76. Wałek Wincenty, 77. Wawro Władysław, 78. Wiślak Stanisław, 79. Wiśniewski Michał, 80. Włodarczyk Jan, 81. Wójcik Sebastian, 82. Woźniczko Piotr, 83. Zasepa Andrzej, 84. Zurek Józef, 85. Zywiłek Mikołaj.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Bierut

713.

## UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 17 kwietnia 1950 r.

w sprawie ustanowienia odznaki: „Sprawny do Pracy i Obrony”.

Dla podkreślenia poważnej roli wychowania fizycznego i sportu w podnoszeniu stanu zdrowotności oraz dla zapewnienia wszechstronnego rozwoju fizycznego obywateli i przygotowania ich do wydajnej pracy i obrony Ludowej Ojczyzny, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ustanawia się odznakę: „Sprawny do Pracy i Obrony” („SPO”).

§ 2. 1. Odznaka „SPO” stanowi wyraz osiągniętej sprawności fizycznej w ramach wszechstronnego i powszechnego wychowania fizycznego i dzieli się na następujące stopnie:

1. Stopień dziecięcy — dla wieku od 11 — 14 lat,
2. Stopień młodzieżowy — dla wieku od 15 — 18 lat,
3. Stopień I-szy — dla wieku od lat 19,
4. Stopień II-gi — po uzyskaniu stopnia I-szego.

2. Odznaka w stopniu dziecięcym i młodzieżowym nosi nazwę: „Bądź Sprawny do Pracy i Obrony” (BSPO).

§ 3. Normy i warunki zdobycia odznaki „SPO” w poszczególnej jej stopniach stanowią podstawę systemu powszechnego wychowania fizycznego obywateli.

§ 4. Władze oraz instytucje i organizacje, prowadzące działalność w dziedzinie kultury fizycznej i sportu, włączają do swoich programów wychowania fizycznego ćwiczenia oraz próby sprawności fizycznej, obowiązujące ubiegających się o odznakę „SPO”.

§ 5. Minister Zdrowia zapewni ubiegającym się o odznakę „SPO” właściwą opiekę lekarską.

§ 6. Główny Komitet Kultury Fizycznej ustali regulamin odznaki „SPO”, określający zakres obowiązków i uprawnień organizatorów ćwiczeń i prób sprawności, program ćwiczeń, tabelę norm, tryb nadawania odznaki, rodzaj i formę dokumentu stwierdzającego zdobycie odznaki, jej wygląd, cele i sposób noszenia.

§ 7. Główny Komitet Kultury Fizycznej sprawuje w porozumieniu z właściwymi ministrami ogólny nadzór nad całokształtem działalności dotyczącej odznaki „SPO” oraz prowadzi ewidencje zdobytych odznak „SPO”.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i właściwym ministrom.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

## DZIAŁ II

## SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

714.

## OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 9 maja 1950 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały Ścisłego Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 31 marca 1949 r. w sprawie powołania Zakładowych Komisji Norm Pracy dla orzekania w sporach, wynikłych na tle stosowania norm pracy w uspołecznionej części gospodarki narodowej.

Na podstawie pkt. III uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1950 r. w przedmiocie zmiany uchwały Ścisłego Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 31 marca 1949 r. w sprawie powołania Zakładowych Komisji Norm Pracy dla orzekania w sporach, wynikłych na tle stosowania norm pracy w uspołecznionej części gospodarki narodowej, ogłaszam w załączeniu jednolity tekst uchwały Ścisłego Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 31 marca 1949 r. w sprawie powołania Zakładowych Komisji Norm Pracy dla orzekania w sporach, wynikłych na tle stosowania norm pracy w uspołecznionej części gospodarki narodowej, z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych uchwałą Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1950 r.

## PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w/z E. Szyr

Załącznik do obwieszczenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 9 maja 1950 r. (poz. 714).

## UCHWAŁA

## ŚCISŁEGO PREZYDIUM KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW

z dnia 31 marca 1949 r.

w sprawie powołania Zakładowych Komisji Norm Pracy dla orzekania w sporach, wynikłych na tle stosowania norm pracy w uspołecznionej części gospodarki narodowej.

Zgodnie z wnioskiem Prezydium Centralnej Rady Związków Zawodowych stanowi się, co następuje:

§ 1. Dla rozstrzygnięcia sporów, mogących wynikać na tle stosowania norm pracy, powołuje się we wszystkich wytwórczych zakładach pracy w uspołecznionej części gospodarki narodowej Zakładowe Komisje Norm Pracy dla orzekania w sporach, wynikłych na tle stosowania norm pracy, zwane dalej w skrócie: „Komisjami”.

§ 2. Komisje są organami orzekającymi na wniosek pracownika lub grupy pracowników zakładu o słuszności normy pracy, od której wykonania i przekroczenia zależne jest wynagrodzenie pracownika, lub grupy pracowników.

§ 3. 1. Komisja działa w składzie najwyższej 6 osób, z których połowę deleguje rada zakładowa zakładu pracy, połowę — administracja zakładu.

2. W większych zakładach pracy mogą być tworzone za zgodą administracji zakładu i rady zakładowej Oddziałowe Komisje, działające pod nadzorem Komisji.

Oddziałowe Komisje orzekają w imieniu Komisji i działają w składzie najwyższej 6 osób, delegowanych w sposób, określony w pkt. 1.